

Mirosław Szukała

Bogumiłów, gm. Rozprza, woj. piotrkowskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 118

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badany obiekt znajduje się obecnie na pastwisku, które jeszcze kilka lat temu było czynnikiem uprawnym. Wg informacji właściciela pola budynek ten, jak sięga on pamięcią, istniał jeszcze i był stale obrabiany w czasie prac polowych. Zarytkowano nad wydobywano w trakcie robót rolnych glazy. Obecnie jest on porośnięty trawą i dolega się na niego duża glazy, wydobywane z okolicznych pól uprawnych.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym badania skoncentrowano we wschodniej części nasypu. Usunięto 23 wielkie glazy, zalegające na jego powierzchni oraz wytyczono linią magistralną N - S. Zdjęto ze wschodniej części obiektu dard. Wierzchnią warstwę nasypu stanowiły, jak się spodziewano, różnego kalibru glazy wyrzynane z sąsiednich pól i narzucone nad przez wieki lat. Powstała w ten sposób warstwa, o dość luźnej strukturze, chaotycznie ułożonych głazów, gęsto poprzerastanych korzeniami. Jej miąższość dochodziła miejscami do 0,5 m. W spągu znaleziono nieliczne, drobne fragmenty ceramiki polewanej i średniowiecznej oraz trudne do określenia odkształcone fragmenty żelaza. Znalezione to potwierdzają przemianowany charakter warstwy.

Pod nią zalegała właściwa warstwa kulturowa, którą stanowił zwarty bruk kamienny. Jego długość wynosi ponad 15 m, a szerokość w odsłoniętej, wschodniej części obiektu, ok. 2-2,5 m. Bruk ten zbudowany został z głazów drobniejszego i średniego kalibru, dość ściśle dopasowanych do siebie, nieznacznie wznoszący się ku środkowi nasypu. Odsłonięto całą wschodnią część tej konstrukcji. W jej centrum odkryto obiekt wyraźnie wyodrębniający się układem kamieni od pozostałej konstrukcji bruku. Był to owalny układ ustawionych pionowo dużych głazów, tworzący zarys o wymiarach 2 x 1 m. Wnętrze zasypane było drobniejszymi kamieniami. Po ich zdjęciu okazało się, że dno wieńca wyłożone było płaskimi, dopasowanymi głazami. Leżały one już na ośloniu. Po ich zdjęciu przekopano jeszcze wewnętrzną część konstrukcji do głębokości 0,5 m. W obrębie opisanego wieńca kamiennego, jak też pod jego dnem nie znaleziono żadnych zabytków. Eksplorując konstrukcję poszerzono w najwyższej kulminacji badanego nasypu wykop w kierunku zachodnim, osiagając zachodnią krawędź obiektu. Na tej podstawie można wnioskować, że badany bruk kamienny ma całkowitą szerokość do 4-5 m. W kierunku północnej części nasypu odsłonięto pod profilem z narzuconych w tym kamieni fragment okrągłego zarysu, złożonego z dużych głazów, analogicznego do opisanego powyżej. Obiektu tego nie eksplorowano. Wschodnią partię właściwego bruku kamiennego odsłonięto w całości i zadokumentowano. Na tym poziomie nie znaleziono żadnych zabytków, pozwalających na określenie chronologii i funkcji obiektu. Bruku nie eksplorowano w głąb i zabezpieczono go do przyszłorocznego sezonu wykopaliskowego.

W trakcie penetracji okolic Bogucina odkryto 31 kamiennych kurhanów, nieznanych dotąd archeologom. Występują one w Włodochowie Nowym, Chyżowie i Orlewie Nowym, gm. Orlewo.

BOGUCIŃ, gm. Rozprza
woj. piotrkowskie

Muzeum Okręgowe
w Piotrkowie Trybunalskim

Badania prowadził mgr Mirosław Szukała. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań. Opentaryzacja kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Badania miały charakter ratowniczy. Stanowisko odkryte w r. 1967 przez Muzeum w Piotrkowie, zweryfikowane w czasie badań powierzchniowych AZP w 1982 r. Odsłonięto łącznie 1,5 ara w różnych punktach zwirowi. Stwierdzono całkowite zniszczenie stanowiska w trakcie eksploatacji piasku. Odkryto jedynie bardzo nieliczne fragmenty naczyń glinianych, spalonych kocioł i wyroby krzemienne, trudne do określenia pod względem chronologicznym i kulturowym. Nie wyklucza się możliwości zachowania pewnych partii stanowiska na działkach sąsiednich.

Badania nie będą kontynuowane.